

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

معنی الأديب

مبحث «باء»

جلسه ۲۹

استاد وافی

بحث «باء»:

باء مفردة، دارای چهارده معنی است:

۱. الصاق:

الف: حقیقی: «أَمَسَكْتُ بَزِيدٍ»

ب: مجازی: «مررت بَزِيدٍ»

۲. تعديه: (ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ)

۳. استعانت: که به آلت و وسیله فعل، داخل می شود: «لَأُفَّ ضَرْبَهُ بِالسَّيْفِ أَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ مِيتِهِ عَلَيَّ»

الفراش فی غیر طاعه الله»

۴. سببیت: (إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلِ)

۵. مصاحبت: (اهْبِطْ بِسَلَامٍ)

۶. ظرفیت: (نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ)

۷. بدل: «أَمَا وَاللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنْ لِي بِكُمْ أَلْفُ فَارِسٍ مِنْ بَنِي فَرَّاسٍ بَيْنَ غَنَمٍ»

۸. مجاوزه: (يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ)

۹. استعلاء: (مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِقِنْطَارٍ)